

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 września 2015 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 3 kwietnia 2014 r. odmówił M. Z. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że ubezpieczonej nie przysługuje prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 20 sierpnia 2015 r. orzekła, że M. Z. nie jest niezdolna do pracy.

/decyzja z dnia 08.09.2015r. w aktach ZUS/

Odwołanie od tej decyzji wniosła w dniu 28 września 2015 roku M. Z., zarzucając organowi rentowemu naruszenie art. 57 w zw. z art. 58 ustawy emerytalno-rentowej poprzez uznanie, że jest osobą zdolną do pracy, w sytuacji, gdy ze zgromadzonego w sprawie całokształtu materiału dowodowego wynika, iż jest ona niezdolna do pracy. W dalszej części odwołania opisała szczegółowo swój stan zdrowia, przebyte operacje oraz pobyty w szpitalach .

/odwołanie - k. 2-3/

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 19 - 19 v./

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie. Pełnomocnik wnioskodawczynie ustanowiony z urzędu poparł odwołanie i ostatecznie wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie wnioskodawczynie prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od dnia 9 maja 2014 roku do dnia 2 stycznia 2017 roku oraz wniósł o przyznanie kosztów pomocy prawnej, oświadczając, że koszty te nie zostały opłacone ani w części ani w całości. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowiska stron: e-protokół z dnia 25 września 2017 roku - 00:39:45 - 00:42:53 - płyta - k. 187/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczynie M. Z. urodziła się w dniu (...) roku.

/okoliczność bezsporna, a nadto: wniosek o rentę – k.1-4 akt ZUS/

Wnioskodawczynie ukończyła Policealne Studium (...) w Ł.. Pracowała jako plastyk, sprzętaczka, pracownik ochrony.

/okoliczność bezsporna, a nadto wywiad lekarski - opinia lekarska Komisji Lekarskiej ZUS – k. 65 dokumentacji orzeczniczol- lekarskiej ZUS /

W okresie od dnia 14 maja 2013 roku do dnia 8 maja 2014 roku wnioskodawczynie otrzymywała świadczenie rehabilitacyjne.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 3 kwietnia 2014 roku M. Z. złożyła wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

/okoliczność bezsporna, a nadto: wniosek o rentę – k.1-4 akt ZUS/

Lekarz Orzecznik ZUS po przeprowadzeniu bezpośredniego badania wnioskodawczynie i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej rozpoznał u niej stan po lewostronnej adrenalektomii z powodu gruczolaka, hemopatie,

przewlekły nieżyt oskrzeli, cukrzycę typu II, stan po panhisterktomii. Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 28 maja 2014 roku uznał, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy.

/okoliczność bezsporna, a nadto: orzeczenie – k. 97 akt ZUS; opinia lekarska Lekarza Orzecznika ZUS – k. 49 dokumentacji orzeczniczo- lekarskiej ZUS/

Wnioskodawczyni wniosła sprzeciw od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ZUS.

/okoliczność bezsporna; sprzeciw – k.50 dokumentacji orzeczniczo- lekarskiej ZUS /

Komisja Lekarska ZUS po przeprowadzeniu bezpośredniego badania wnioskodawczyni i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej rozpoznała u niej przebytą adrenelektomię lewostronną z powodu raka (listopad 2013 r.), kamicę pęcherzyka żółciowego, przebytą panhysterektomię z powodu raka jajnika, cukrzycę t. 2 z cechami polineuropatii, nadciśnienie tętnicze regulowane farmakologicznie. Orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 18 czerwca 2014 roku uznano, że M. Z. nie jest niezdolna do pracy.

/okoliczność bezsporna, a nadto: orzeczenie – k. 100 akt ZUS; opinia lekarska Komisji Lekarskiej ZUS – k. 55-56 dokumentacji orzeczniczo- lekarskiej ZUS /

Decyzją z dnia 22 lipca 2014 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 3 kwietnia 2014 r. odmówił M. Z. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczonej nie przysługuje prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, bowiem Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 18 czerwca 2014 r. orzekła, że M. Z. nie jest niezdolna do pracy.

/decyzja – k. 122 - akta ZUS/

M. Z. złożyła odwołanie od powyższej decyzji organu rentowego. Prawomocnym postanowieniem z dnia 10 czerwca 2015 r. w sprawie o sygnaturze akt VIII U 2694/14 Sąd Okręgowy w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych uchylił zaskarżoną decyzję i przekazał sprawę do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. oraz umorzył postępowanie w sprawie.

/ okoliczność bezsporna ; postanowienie – k. 140 akt ZUS/

Lekarz Orzecznik ZUS po przeprowadzeniu bezpośredniego badania wnioskodawczyni i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej rozpoznał u niej stan po lewostronnej adrenalectomii z powodu gruczolaka nadnercza – listopad 2013 rok, stan po reoperacji i usunięcia martwaka z ok. locii po usuniętym nadnerczu – styczeń 2015 rok, guzek o nieustalonym pochodzeniu nadnercza prawego, wodobrzusze, bliznę w bliźnie pooperacyjnej w lewej okolicy łędźwiowej, cukrzycę regulacyjną, nadciśnienie tętnicze kontrolowane farmakologicznie. Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 3 sierpnia 2015 roku uznał, że wnioskodawczyni jest częściowo niezdolna do pracy od wyczerpania świadczenia rehabilitacyjnego do dnia 31 grudnia 2015 r.

/okoliczność bezsporna, a nadto: orzeczenie – k. 146 akt ZUS; opinia lekarska Lekarza Orzecznika ZUS – k. 57-58 dokumentacji orzeczniczo- lekarskiej ZUS/

W związku ze zgłoszeniem zarzutu wadliwości orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 3 sierpnia 2015 roku przekazano sprawę do rozpatrzenia komisji lekarskiej ZUS.

/okoliczność bezsporna, a nadto: pismo – k. 59 dokumentacji orzeczniczo - lekarskiej ZUS/

Komisja Lekarska ZUS po przeprowadzeniu bezpośredniego badania wnioskodawczyni i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej rozpoznała u niej przebyte usunięcie nadnercza lewego z powodu gruczolaka w listopadzie 2013 roku powikłane martwakiem łoży usuniętym w styczniu 2015 roku oraz przepukliną w bliźnie, cukrzycę leczoną

środkami doustnymi. Orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 20 sierpnia 2015 roku uznano, że M. Z. nie jest niezdolna do pracy.

/okoliczność bezsporna, a nadto: orzeczenie – k. 148 akt ZUS; opinia lekarska Komisji Lekarskiej ZUS – k. 63-65 dokumentacji orzeczniczo- lekarskiej ZUS /

Zaskarżoną decyzją z dnia 8 września 2015 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 3 kwietnia 2014 r. odmówił M. Z. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/decyzja z dnia 08.09.2015 r. w aktach ZUS/

W badaniu z zakresu chirurgii ogólnej u wnioskodawczynie stwierdzono: stan po lewostronnej adrenalektomii, stan po operacji usunięcia martwaka przestrzeni pozaotrzewnowej po lewej stronie adrenalektomii, guz prawego nadnercza, przepuklinę w bliźnie pooperacyjnej powłok brzusznych po lewostronnej adrenalektomii do planowego leczenia operacyjnego, otyłość brzuszną. Wnioskodawczynie jest częściowo niezdolna do pracy od dnia 22 listopada 2013 roku.

/pisemna opinia biegłego chirurga ogólnego M. G. – k. 24/

W badaniu sądowo - onkologicznym rozpoznano u wnioskodawczynie gruczolaka nadnercza lewego po operacji usunięcia nadnercza (22.11.2013r. - nowotwór łagodny), stan po operacji powikłanej martwakiem przestrzeni zaotrzewnowej, stan po operacji usunięcia martwaka w styczniu 2015 roku. W przebiegu pooperacyjnym i w trakcie świadczenia rehabilitacyjnego stwierdzono pogorszenie stanu zdrowia w postaci bólów okolicy lędźwiowej lewej i nadbrzusza lewego. Badaniami obrazowymi CT i RM jamy brzusznej stwierdzano zmiany w łożu pooperacyjnej podejrzone o ropień, krwiak i wznowę gruczolaka. W styczniu 2015 roku usunięto operacyjnie martwaka przestrzeni zaotrzewnowej. Wnioskodawczynie była hospitalizowana w Klinice (...) w okresie od dnia 11 stycznia do 16 stycznia 2015 roku, w trakcie którego wykonano zabieg chirurgiczny usunięcia zmian martwiczo – ropnych przestrzeni zaotrzewnowej. Badanie CT jamy brzusznej z dnia 2 czerwca 2015 roku nie wykazało zmian w łożu po usuniętym martwaku. Z punktu widzenia onkologa M. Z. jest częściowo niezdolna do pracy od dnia 9 maja 2014 r. (od zakończenia świadczenia rehabilitacyjnego) do dnia 2 czerwca 2015 r. (tj. do dnia kontrolnego badania CT, w którym nie stwierdzono zmian patologicznych w łożu po usuniętym martwaku). Obecny stan zdrowia pozwala na uznanie, iż wnioskodawczynie jest zdolna do pracy zarobkowej (badanie przeprowadzone w dniu 11 stycznia 2016 r.).

/pisemna opinia biegłego onkologa S. F. - k. 35 - 37 v. wraz z opinią uzupełniającą pisemną – k. 71-72, a także z opinią uzupełniająca ustną – e-protokół – 00:03:04 – 00:12:17 – k. 121/

W badaniu chirurgiczno-angiologicznym rozpoznano u wnioskodawczynie przepuklinę w bliźnie pooperacyjnej, stan po usunięciu nadnercza lewego z powodu gruczolaka, stan po rewizji przestrzeni po uprzednim usunięciu nadnercza lewego z ewakuacją tkanek o typie martwaka. Z punktu widzenia chirurga wnioskodawczynie jest częściowo niezdolna do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu w okresie od dnia 9 maja 2014 r. do dnia 2 czerwca 2015 r., tj. od dnia zakończenia świadczenia rehabilitacyjnego do dnia wykonania tomografii komputerowej wykazującej brak istotnych, negatywnych zmian w obszarze dwukrotnie operowanym. W powyższym okresie występowały u badanej dolegliwości o niezdiagnozowanej etiologii, wklajające przeprowadzoną operację usunięcia nadnercza. Kilkakrotne badania obrazowe wykonywane w tym czasie nie dawały jednoznacznej odpowiedzi co do natury stwierdzanych zmian w łożu po nadnerczu. Jednocześnie występowały dolegliwości ograniczające w stopniu częściowym zdolność do pracy. Występowanie tych zgłaszanych przez badaną dolegliwości było podstawą kwalifikacji do kolejnej operacji. Jej pozytywny rezultat to zmniejszenie i ich ustąpienie, potwierdzone korzystnym wynikiem tomografii brzucha. Okres prawie 6 miesięcy od czasu powtórnej operacji do dnia ustalonego jako zakończenie częściowej niezdolności do pracy jest całkowicie wystarczającym do przeprowadzenia rekonwalescencji pooperacyjnej. Utrzymująca się przepuklina pooperacyjna wymaga zaopatrzenia chirurgicznego. Wnioskodawczynie stosuje pas brzuszny przepuklinowy, co jest istotnym czynnikiem leczniczym. Aktualnie zgłaszane

przez wnioskodawczyni dolegliwości nie czynią jej niezdolną do pracy zgodnie z poziomem wykształcenia. Przepuklina sama w sobie nie powoduje niezdolności do pracy. Istniejące schorzenia ograniczają zdolność skarżącej do prac wymagających wysiłku fizycznego, np. podnoszenia cięższych przedmiotów, czy prac wymagających przyjmowania wymuszonych pozycji, np. w postawie pochylonej, wymagających wykonywania obrotów tułowiem.

/pisemna opinia biegłego chirurga angiologa dr n. med. A. P. – k. 55-56 wraz z ustną opinią uzupełniającą na rozprawie z dnia 13 marca 2017 r. – e-protokół – 00:12:17 – 00:26:27 – k. 121/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych oraz na podstawie opinii biegłych specjalistów z zakresu: onkologii (S. F.) i chirurgii - angiologii (A. P.) w pełnym zakresie, a w niewielkim zakresie, tj. tylko odnośnie samego rozpoznania lekarskiego na podstawie opinii specjalisty chirurgii ogólnej (M. G.). Tym samym Sąd Okręgowy nie dał wiary opinii pisemnej biegłego chirurga ogólnego w pozostałym zakresie, tj. w zakresie czasookresu orzeczonej częściowej niezdolności do pracy oraz jego uzupełniającej opinii ustnej złożonej na rozprawie 25 września 2017 r., gdzie biegły potwierdził swoje ustalenia.

Na wstępie zaznaczyć należy, że trudności uzyskania właściwego waloru dowodu z opinii biegłego dotyczą kwestii jego oceny przez sąd. Specyfika oceny tego dowodu wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, w istocie tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia i wiedzy powszechnej. Bezkrytyczne zaakceptowanie opinii biegłego mogłoby prowadzić do powstania sytuacji rozstrzygnięcia sprawy przez biegłego, nie zaś przez niezawisły sąd. Nadaje to pierwszorzędne znaczenie przy tej ocenie kryterium poziomu wiedzy biegłego. Mimo że ustawowo opinia biegłego ma moc podobną jak pozostałe dowody i podlega ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., to cechy tego dowodu wskazują na szczególne kryteria jego oceny. Mowa o poziomie wiedzy biegłego, podstawach teoretycznych opinii i sposobie motywowania przyjętego w opinii stanowiska. Także stopień stanowczości wyrażonych w niej ocen, zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej będzie podstawą oceny wydanej opinii. Sąd z urzędu, czy też w następstwie zarzutów stron, nie podzielając według wskazanych kryteriów opinii biegłego i pozbawiając ją mocy dowodowej, powinien powołać innego biegłego.

Sąd Okręgowy w Łodzi podziela stanowisko Sądu Najwyższego, zgodnie z którym przy ocenie biegłych lekarzy sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego. Odmiennie ustalenie w tej mierze może być dokonane tylko na podstawie opinii innych biegłych lekarzy, jeżeli ich opinia jest bardziej przekonująca oraz wszechstronnie przedstawia kwestię nasuwającą wątpliwości w sprawie (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 października 1987 roku, sygn. akt II URN 228/87, publ. (...)).

Dlatego w niniejszej sprawie należało ocenić wszystkie opinie biegłych różnych specjalności medycznych pod kątem fachowości, wiarygodności i rzetelności. Biegły M. G. wyraził odmienną opinię w zakresie okresu niezdolności do pracy wnioskodawczyni. Zarówno w swojej pisemnej, jak i ustnej opinii biegły M. G. uznał wnioskodawczynię za częściowo niezdolną do pracy zarobkowej z przyczyn chirurgicznych od daty pierwszej operacji lewego nadnercza (adrenalektomii), tj. od dnia

22 listopada 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. W jego ocenie okres częściowej niezdolności trwał tak długo, ponieważ tyle potrwa planowane chirurgiczne leczenie wnioskodawczyni. Biegły podkreślił, iż w dalszym ciągu utrzymuje się u niej guz prawego nadnercza, trzeba ustalić dokładnie jaki charakter ma ten guz, czy jest hormonalnie czynny czy nieczynny, czy jest złośliwy czy nie. Wynik badania z dnia 2 czerwca 2015 r. potwierdza, że nie ma wznowy nowotworu, ale nie uzasadnia to według w/w biegłego możliwości uznania wnioskodawczyni za całkowicie zdolną do pracy od tej daty.

Powyższe konstatacje są jednak sprzeczne z pozostałymi opiniami biegłych specjalizacji onkologicznej i chirurgiczno-angiologicznej, który przyjęli za okres częściowej niezdolności do pracy wnioskodawczyni okres od dnia 9 maja 2014 r. do dnia 2 czerwca

2015 r. Początek trwania okresu tej niezdolności do pracy należy przyjąć, że nie był sporny - różnice między datami (22 listopada 2013 r. a 9 maja 2014 r.) wynikają jedynie z tego, że biegły chirurg M. G. przyjął niewłaściwie, za

początkową datę okres, w którym wnioskodawczyni otrzymywała świadczenie rehabilitacyjne. Natomiast biegli: S. F. i A. P. ustalili, że okres częściowej niezdolności do pracy przypada na okres po ustaniu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. Sporną kwestią był natomiast moment zakończenia czasu trwania powyższego okresu częściowej niezdolności do pracy wnioskodawczyni. Biegli, których opinii Sąd Okręgowy dał wiarę uznali, że za moment końcowy należy uznać datę wykonania u wnioskodawczyni kontrolnego badania jamy brzusznej, które nie stwierdziło zmian patologicznych po usunięciu nadnercza lewego i martwaka. Biegły A. P. jednoznacznie stwierdził, że dzień 2 czerwca 2015 r. to wystarczający moment zakończenia rekonwalescencji wnioskodawczyni i brak jest podstaw do orzeczenia po tej dacie dalszej niezdolności do pracy. Wnioskodawczyni powinna ograniczać intensywny wysiłek fizyczny, ale aktualny stan zdrowia pozwala jej na świadczenie pracy, zwłaszcza w wyuczonym zawodzie. Biegły podkreślił, iż stwierdzona u wnioskodawczyni przepuklina pooperacyjna wymaga zaopatrzenia chirurgicznego, jednakże sama w sobie nie powoduje niezdolności do pracy.

Tożsame wnioski orzecznicze sformułował biegły onkolog S. F., co ma istotne znaczenie z uwagi na to, że dolegliwości, na które cierpiała skarżąca, które spowodowały jej niezdolność do pracy były związane ze specjalizacją tego biegłego. Jego opinia co do dalszego stanu zdrowia odwołującej była jednoznaczna, tzn. biegły nie stwierdził istnienia przeciwwskazań do wykonywania pracy przez wnioskodawczynię po dniu 2 czerwca 2015 roku. Data ta ma istotne znaczenie, gdyż w tym dniu zostało wykonane badanie CT, które nie wykazało zmian w operowanym obszarze.

Jednocześnie Sąd na podstawie art. 217 k.p.c. oddalił wniosek pełnomocnika wnioskodawczyni o dopuszczenie dowodu z dodatkowej pisemnej opinii biegłego M. G. na okoliczność ustalenia okresu, w którym częściowa niezdolność do pracy wystąpiła (mając na uwadze całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w szczególności złożonej w toku postępowania dokumentacji medycznej). W ocenie Sądu wniosek ten był bezzasadny z uwagi na to, że te okoliczności zostały ustalone w oparciu o opinie pozostałych biegłych, którym Sąd dał wiarę z wyżej wymienionych powodów. Poza tym w razie pogorszenia stanu zdrowia ubezpieczonej w toku postępowania sądowego istnieje możliwość złożenia kolejnego wniosku do organu rentowego o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy za dalsze okresy.

Podkreślić w tym miejscu należy, że w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych ma charakter kontrolny, służy badaniu prawidłowości decyzji organu rentowego i nie może polegać na zastępowaniu tego organu w wydawaniu decyzji ustalających świadczenie z ubezpieczeń społecznych. Postępowanie dowodowe przed sądem jest postępowaniem sprawdzającym, weryfikującym ustalenia dokonane przez organ rentowy (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2007 r., I UZP 1/07, OSNP 2007 nr 21-22, poz. 323). W postępowaniu odwoławczym od decyzji odmawiającej prawa do świadczenia sąd ubezpieczeń społecznych ocenia legalność decyzji według stanu rzeczy istniejącego w chwili jej wydania (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 20 maja 2004 r., II UK 395/03, OSNP 2005 nr 3, poz. 43 oraz z dnia 7 lutego 2006 r., I UK 154/05, LEX nr 272581). Stąd też postępowanie dowodowe przed sądem w sprawie o świadczenie uzależnione od niezdolności ubezpieczonego do pracy powinno zmierzać do ustalenia, czy w dacie orzekania przez organ rentowy po stronie ubezpieczonego występowały w tym zakresie wszystkie przesłanki warunkujące przyznanie świadczenia. Sąd nie ma obowiązku przeprowadzenia dowodów w celu ustalenia niezdolności do pracy, która miała powstać po wydaniu zaskarżonej odwołaniem decyzji odmawiającej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2005 r., I UK 152/04, OSNP 2005 nr 17, poz. 273). Biegli sądowi, przeprowadzający na zlecenie sądu badanie stanu zdrowia ubezpieczonego, nie zastępują lekarza orzecznika ani komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Jedynie zgodnie z posiadaną przez nich wiedzą specjalistyczną poddają merytorycznej ocenie trafność wydanego orzeczenia o zdolności do pracy lub jej braku.

Sąd również na podstawie art. 217 k.p.c. oddalił wniosek pełnomocnika wnioskodawczyni o dopuszczenie dowodu z jej przesłuchania na okoliczność stanu zdrowia, ponieważ ustalenie tej okoliczności wymaga wiadomości specjalnych, a zatem jedynym miarodajnym dowodem na okoliczność stanu zdrowia strony jest dowód z opinii biegłych, który został w niniejszej sprawie przeprowadzony, pozwalając na wyjaśnienie wszystkich spornych okoliczności.

Sąd Okręgowy w Łodzi podziela stanowisko Sądu Najwyższego, zgodnie z którym przy ocenie opinii biegłych lekarzy sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego. Odmiennie ustalenie w tej mierze może być dokonane tylko na podstawie opinii innych biegłych lekarzy, jeżeli ich opinia jest bardziej przekonywająca oraz wszechstronnie przedstawia kwestię nasuwającą wątpliwości w sprawie (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 października 1987 roku, sygn. akt II URN 228/87, publ. (...)).

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie jest częściowo zasadne, co skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w wymienionych okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl art. 57 ust. 2 warunku przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpiezonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Jak stanowi art. 58 ust. 1 pkt 5 ustawy emerytalnej, warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat, jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Zgodnie z art. 12 ustawy rentowej niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 ust. 1).

Oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia: daty powstania niezdolności do pracy, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy, związku przyczynowego niezdolności do pracy lub śmierci z określonymi okolicznościami, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do samodzielnej egzystencji, celowości przekwalifikowania zawodowego dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik Zakładu, zwany dalej "lekarzem orzecznikiem".

Warunki określone w art. 57 powołanej ustawy muszą być spełnione łącznie, by istniały podstawy do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W rozpoznawanej sprawie przedmiotem sporu było, czy M. Z. jest niezdolna do pracy. Pozostałe przesłanki nie były kwestionowane przez organ rentowy.

Sąd na podstawie zebranego materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłego onkologa S. F. i biegłego chirurga-angiologa A. P. ustalił, że M. Z. jest częściowo niezdolna do pracy nieprzerwanie od dnia 9 maja 2014 r. (od zakończenia świadczenia rehabilitacyjnego) do dnia 2 czerwca 2015 r. (tj. do dnia kontrolnego badania CT, w którym nie stwierdzono zmian patologicznych w łoży po usuniętym martwaku). U odwołującej rozpoznano gruczolaka nadnercza lewego po operacji usunięcia nadnercza, stan po operacji powikłanej martwakiem przestrzeni zaotrzewnowej, stan po operacji usunięcia martwaka w styczniu 2015 roku. W przebiegu pooperacyjnym i w trakcie świadczenia rehabilitacyjnego stwierdzono pogorszenie stanu zdrowia w postaci bólów okolicy lędźwiowej lewej i nadbrzusza lewego. Badaniami obrazowymi CT i RM jamy brzusznej stwierdzano zmiany w łoży pooperacyjnej podejrzanę o ropień, krwiak i wznowę gruczolaka. W styczniu 2015 roku usunięto operacyjnie martwaka przestrzeni zaotrzewnowej. Badanie CT jamy brzusznej z dnia 2 czerwca 2015 roku nie wykazało zmian w łoży po usuniętym martwaku.

Dodatkowo w badaniu chirurgiczno-angiologicznym rozpoznano u wnioskodawczynie przepuklinę w bliźnie pooperacyjnej, która wymaga zaopatrzenia chirurgicznego. Aktualnie zgłaszane przez wnioskodawczynie dolegliwości nie czynią jej niezdolną do pracy, zgodnie z poziomem wykształcenia. Przepuklina sama w sobie nie powoduje zaś niezdolności do pracy.

Ustalenia Sądu podważyły zatem treść orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 20 sierpnia 2015 roku, na podstawie których organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję, niesłusznie odmawiającą wnioskodawczynie przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy.

Na mocy art. 129 ust. 1 ustawy świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Jednocześnie zgodnie z art. 100 powołanej ustawy prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa, z zastrzeżeniem ust. 2. Jeżeli ubezpieczony pobiera zasiłek chorobowy, świadczenie rehabilitacyjne lub wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy wypłacane na podstawie przepisów Kodeksu pracy, prawo do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy lub renty szkoleniowej powstaje z dniem zaprzestania pobierania tego zasiłku, świadczenia lub wynagrodzenia.

Mając zatem na uwadze treść powołanych przepisów prawo do renty należało przyznać wnioskodawczynie od dnia 9 maja 2014 r. (tj. od następnego dnia po upływie okresu pobierania świadczenia rehabilitacyjnego), albowiem wniosek został złożony wcześniej, tj. w dniu 3 kwietnia 2014 r.

Mając powyższe na względzie Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w pkt 1. sentencji zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał M. Z. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 9 maja 2014 r. do dnia 2 czerwca 2015 r.

W pozostałym zakresie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w pkt 2. sentencji oddalił odwołanie, ponieważ nie było podstaw do uwzględnienia wniosku wnioskodawczynie o przyznanie renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres.

Mając na uwadze wynik postępowania oraz datę wniesienia odwołania od zaskarżonej decyzji, Sąd o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej M. Z. z urzędu orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. i § 11 ust. 2 w zw. z § 15 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz. U. 2013r., poz. 490).

Koszty te wyniosły łącznie 221,40 zł (stawka minimalna wynoszącej 180,00 zł podwyższona zgodnie z § 2 ust. 3 powołanego Rozporządzenia o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tych opłatach, tj. o 23 %).

Uznając, że wnioskodawczyni przegrała jednak w połowie, z tego względu Sąd mając na względzie dyspozycję art. 100 k.p.c. i § 17 powołanego Rozporządzenia, odpowiednią część kosztów procesu zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w Ł. na rzecz M. Z. (pkt 3 sentencji), a drugą przyznał i nakazał wypłacić ze Skarbu Państwa Kasy Sadu Okręgowego Łodzi na rzecz radcy prawnego T. M. tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczyni przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu (pkt 4. sentencji).

Sąd miał także na uwadze, że obecnie obowiązujące Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2016 roku, poz. 1715), które weszło w życie w dniu 2 listopada 2016 roku, stanowi w § 22, że do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron (pełnomocnikowi ZUS wypożyczyć akta rentowe).

31.10. 2017 roku

P. K.